

”تياڳي، مهاڻياڳي ڪي وياڪيا“

باپ دادا سرو برهمڻ آتمائون ۾ ”سرو سَو تياڳي“ بچون ڪو ديك رهي هئ. تين پرڪار ڪي بچي هئ. ايڪ هئ تياڳي، دوسري هئ مهاڻياڳي، تيسري هئ سرو تياڳي، تينون هين هئ تياڳي ليڪن نمبروار هئ.

تياڳي - جنهنون نين گيان اؤر يوگ ڪي دواران اپني پُراڻي سنبنڌ، پُراڻي دنيا، پُراڻي سمپرڪ دواران پراپت هوئي اَلپڪال ڪي پراپنيون ڪو تياڳ ڪر برهمڻ جيون ارتات يوگي جيون سنڪلپ دواران اپنايا هئ ارتات يهه سڀ ڌارڻا ڪي پُراڻي جيون سين ”يهه يوگي جيون سرپشت هئ.“ اَلپڪال ڪي پراپتي سين يهه سداڪال ڪي پراپتي پراپت ڪرنا آوشيك هئ. اؤر اُسي آوشيك سمجھني ڪي آڌار پر گيان يوگ ڪي اَپياسِي بن گئي. برهماڪمار وا برهماڪماري ڪھلاني ڪي اڌڪاري بن گئي. ليڪن برهماڪمار ڪماري بنني ڪي باد پي پُراڻي سنبنڌ، سنڪلپ اؤر سنسڪار سمپورڻ پريورتن نهين هوئي ليڪن پريورتن ڪرني ڪي ڀڏ ۾ سدا تنپر رھتي. اَپي اَپي برهمڻ سنسڪار، اَپي اَپي پُراڻي سنسڪارون ڪو پريورتن ڪرني ڪي ڀڏ سوروپ ۾. اِسڪو ڪها جاتا هئ، تياڳي بني ليڪن سمپورڻ پريورتن نهين ڪيئا. صرف سوچني اؤر سمجھني والي هئ ڪ تياڳ ڪرنا هين مهاڻياڳيون بنا هئ. ڪرني ڪي همت ڪم. اَلبيلي پن ڪي سنسڪار وار وار اِمرج هوني سين تياڳ ڪي سات سات آرام پسند پي بن جاتي هئ. سمجھ پي رهي هئ، چل پي رهي هئ، پرشارت ڪر پي رهي هئ، برهمڻ جيون ڪو چور پي نهين سڪتي، يهه سنڪلپ پي درڍ هئ ڪ برهمڻ هين بنا هئ. چاهي مايا وا ماياوي سنبنڌي پُراڻي جيون ڪي ليئي اپني طرف آڪرشت پي ڪر سڪتي هئ تو پي اِس سنڪلپ ۾ اٿل هئ ڪ برهمڻ جيون هين سرپشت هئ. اِسپر نشچيه ٻڌي پڪي هئ. ليڪن سمپورڻ تياڳي بنني ڪي ليئي دو پرڪار ڪي وگھن آگي ٻڌني نهين ديتي. وه ڪوئسي؟ ايڪ، تو سدا همت نهين رک سڪتي ارتات وگھنون ڪا سامنا ڪرني ڪي شڪتي ڪم هئ. دوسرا اَلبيلي پن ڪا سوروپ آرام پسند بن چلنا. پڙهائي، ياد، ڌارڻا اؤر شيوا سڀ سبجيڪت ۾ ڪر رهي هئ، چل رهي هئ، پڙه رهي هئ ليڪن آرام سين! سمپورڻ پريورتن ڪرني ڪي ليئي شسترداري شڪتي سوروپ ڪي ڪمي هو جاتي هئ. سنيهي هئ ليڪن شڪتي سوروپ نهين. ماسٽر سروشڪتيوان سوروپ ۾ اِسٿت نهين هو سڪتي هئ. اِس ليئي مهاڻياڳي نهين بن سڪتي هئ. يهه هئ تياڳي آتمائين.

مهاڻياڳي - سدا سنبنڌ، سنڪلپ اؤر سنسڪار سڀي ڪي پريورتن ڪرني ڪي سدا همت اؤر حلاس ۾ رھتي. پُراڻي دنيا، پُراڻي سنبنڌ سين سدا نياري هئ. مهاڻياڳي آتمائين سدا يهه اَنپو ڪرتي ڪ يهه پُراڻي دنيا وا سنبنڌي مري هين پري هئ. اِسڪي ليئي ڀڏ نهين ڪرني پرتي هئ. سدا سنيهي، سهيوگي، شيواڌاري شڪتي سوروپ ۾ اِسٿت رھتي هئ، باقي ڪياره جاتا هئ! مهاڻياڳي ڪي قل سوروپ جو تياڳ ڪا پاڳي هئ. مهاڳيانِي، مهايوگي، سرپشت شيواڌاري بن جاتي هئ! اِس پاڳي ڪي اڌڪار ڪو ڪهان ڪهان اَلتي نشي ڪي روپ ۾ يوڙ ڪر ليتي هئ. پاست جيون ڪا سمپورڻ تياڳ هئ ليڪن تياڳ ڪا پي تياڳ نهين هئ. لوهي ڪي زنجيرين تو نور دي، آٿرن ايجيڊ سين گولڊن ايجيڊ تو بن گئي، ليڪن ڪهان

ڪهان ڀرورتن سنهري جيون ڪي سوني ڪي زنجير ۾ ٻنڌا جاتا هئا. وه سوني ڪي زنجيرين ڪيا هئا؟ ”مئن“ اؤر ”ميرا“. مئن اڃا گيان هون، مئن گيان تو آتما، يوگي تو آتما هون. يه سنهري زنجيرين ڪهان ڪهان سدا ٻنڌن مڪت بنني نهين ڏيتي. تين پرڪار ڪي ڀرورتي هئا (1) لوڪ سنڀنڌا وا ڪاريه ڪي ڀرورتي. (2) اپني شير ڪي ڀرورتي اؤر (3) شيوا ڪي ڀرورتي.

تو تياڳي جو هئا وه لوڪ ڀرورتي سين پار هو گئي ليڪن ڏيهه ڪي ڀرورتي ارثاڻ اپني آپڪو هين چلاني اؤر بناني ۾ ويسٽ رهنا وا ڏيهه پان ڪي نيچر ڪي وشيپوت رهنا اؤر اسي نيچر ڪي ڪارڻ هين وار وار همت هين بن جاتي هئا. جو سير پي ورنن ڪرتي ڪ سمجهتي پي هئا، چاهتي پي هئا ليڪن ميري نيچر هئا. يه پي ڏيهه پان ڪي، ڏيهه ڪي ڀرورتي هئا. جسپر شڪتي سورپ هو اس ڀرورتي سين پي نورت هو جائين، وه نهين ڪر پاتي. يه تياڳي ڪي بات سنائي ليڪن مهاتياڳي لوڪ ڀرورتي، ڏيهه ڪي ڀرورتي دونو سين نورت هو جاتي، ليڪن شيوا ڪي ڀرورتي ۾ ڪهان ڪهان نورت هوني ڪي بجاءِ قس جاتي هئا. اٿسي آتمائون ڪو اپني ڏيهه ڪا پان پي نهين ستاتا ڪيونڪ دن رات شيوا ۾ مگن هئا. ڏيهه ڪي ڀرورتي سين تو پار هو گئي. اس دونو هين تياڳ ڪا پاڳي، گيان اؤر يوگي بن گئي، شڪتيون ڪي پراپني، گئون ڪي پراپني هو گئي. برهمڻ ڀرورتي ۾ پرست آتماين بن گئي. شيواڌاري ۾ وي. آءِ. پي. بن گئي. مهما ڪي ڀڻڀون ڪي ورشا شروع هو گئي. مانڀه اؤر گائن يوگي آتماين بن گئي ليڪن يه جو شيوا ڪي ڀرورتي ڪا وستار هوئا، اس وستار ۾ اٿڪ جاتي هئا. يه سرو پراپني پي مهاداني بن اؤرون ڪو دان ڪرني ڪي بجاءِ سير سويڪار ڪر ليتي هئا. تو ”مئن اؤر ميرا“ شڌ پاءُ ڪي سوني ڪي زنجير بن جاتي هئا. پاءُ اؤر شبد بهت شڌ هوتي هئا ڪ هر اپني پرت نهين ڪهتي، شيوا ڪي پرت ڪهتي هئا. مئن اپني ڪو نهين ڪهتي ڪ مئن يوگي نيچر هون ليڪن لوگ ميري مانگني ڪرتي هئا. جڳياسو ڪهتي هئا ڪ آپ هين شيوا ڪرو، مئن تو نياري هون ليڪن دوسري مجهي پيارا بناتي هئا. اسڪو ڪيا ڪها جائينگا؟ باپ ڪو ڏيڪا وا آپڪو ڏيڪا؟ آپڪا گيان اڃا لگتا هئا، آپڪي شيوا ڪا طريقا اڃا لگتا هئا، تو باپ ڪهان گيا؟ باپ ڪو ڀرمدام نواسي بنا ڏيئا! اس پاڳي ڪا پي تياڳ. جو آپ ڏڪائي نه ڏي، باپ هين ڏڪائي ڏي. مهان آتما پريمي نهين بناو، ”پرماٿر پريمي بناو“. اسڪو ڪها جاتا هئا اؤر ڀرورتي پار ڪر اس لاسٽ ڀرورتي ۾ سرو اٿس تياڳي نهين بنتي. يه شڌ ڀرورتي ڪا اٿس ره گيا. تو مهاتياڳي تو بني ليڪن سرو سو تياڳي نهين بني. تو سنا دوسري نمبر ڪا مهاتياڳي. باقي ره گيا سرو سو تياڳي.

يه هئا تياڳ ڪي ڪورس ڪا لاسٽ سو سمپن پان. لاسٽ پان ره گيا. وه ڦر سنائينگي. ڪيونڪ 83 ۾ جو مهائڳي ڪر رهي هو اؤر مهان آستان پر ڪر رهي هو تو سڀي ڪڇ تو آهوتي ڊالينگي نان وا صرف هال بناني ڪي نياري ڪرينگي. اؤرون ڪي شيوا تو ڪرينگي. باپ ڪي پرتڪينا ڪي آواز بلند ڪرني ڪي بڙي بڙي مائڪ پي لائينگي. يه تو پلئن بنايا هئا نان. ليڪن ڪيا باپ اڪيلا پرتڪيه هونگا وا شو شڪتي دونو پرتڪيه هونگي. شڪتي سنا ۾ تو دونو (ميل- فيميل) هين آ جاتي. تو باپ بچون سهت پرتڪيه هونگي. تو مائڪ دواران آواز بلند ڪرني ڪا تو سوچا هئا ليڪن جب وشو ۾ آواز بلند هو جائينگا اؤر پرتڪينا ڪا پردا گل جائينگا تو پردي ڪي اندر پرتڪيه هوني والي مورتيان پي سمپن چاهيئي نان. وا پردا گلينگا تو ڪوئي

تیار ہو رہا ہے، کوئی بٹن رہا ہے، اُسا ساکیاتکار تو نہیں کرانا ہے نان! کوئی شکتی سورپ دال پکڑ رہی ہے، تو کوئی تلوار پکڑ رہی ہے۔ اُسا فوٹو تو نہیں نکالنا ہے نان! تو کیا کرنا پری؟ سمپورٹ سواہ! اسکا پی پروگرام بنانا پری نان۔ تو مہایگیہ پر یہ سونی کی زنجیرین پی سواہ کر دینا۔ لیکن اُسکی پھلی آپی سین آپاس چاہیئی۔ اُسی نہیں ک 83 پر کرنا۔ جیسی آپ لوگ شیواڈاری تو پھلی سین بن جاتی ہو اؤر سمریٹ سماروہ پیچی ہوتا ہے۔ یہ پی سرو سواہ کا سماروہ 83 پر کرنا۔ لیکن آپاس بہت کال چاہیئی۔ سمجھا۔ آچا۔

اُسی سدا باپ سمان سرو اُش تیاگی، سدا برہما باپ سمان پراپت ہوئی پاگیہ کی پی مہادانی، اُسی سدا باپ کی وفادار، فرمانبردار فالو فادر کرنی والی سریشٹ آتمائون کو باپ دادا کا یاد پیار اؤر نمستی۔

اویکت باپ دادا کی مریون سین پرشن اُتر

پرشن :- کرم کرتی پی کرم کی بندن سین مُکت رھنی کی یکتی کیا ہے؟
اُتر :- کوئی پی کرم کرتی باپ کی یاد پر لولین رھو۔ لولین آتما کرم کرتی پی نیاری رھینگی۔ کرم یوگی اُرتات یاد پر رھتی ہوئی کرم کرنی والا سدا کرم بندن مُکت رھتا ہے۔ اُسی انیو ہونگا جیسی کام نہیں کر رھتی ہے لیکن کیل کر رھتی ہے۔ کسی پی پرکار کا بوجھ وا ٹکاوت محسوس نہیں ہونگی۔ تو کرم یوگی اُرتات کرم کو کیل کی ریت سین نیاری ہوکر کرنی والی۔ اُسی نیاری بچی کرم اندریون دواران کاریہ کرتی باپ کی پیار پر لولین رھنی کی کارٹ بندن مُکت بن جاتی ہے۔

پرشن :- کس روحانی لغت دواران ایک سیکنڈ پر اونچی منزل پر پھونچ سکتی ہو؟
اونچی منزل کوئیسی ہے؟

اُتر :- سنکپ ہین اونچ لی جانی اؤر نیچی لی آنی کی روحانی لغت ہے۔ نراکاری اُستتی پر اُستت ہونا، یہی اونچی منزل ہے۔ اُسکی لیئی پرتکتس چاہیئی۔ مالکپن کی اُستتی پر اُستت ہو سنکپ کی شکتی کو ایکار کرنی کی۔ جب چاہو، جھان چاہو، جیسی چاہو، وئی سرو شکتیون کو کاریہ پر لگانا یہی ماسٹر سرو شکتیوان اُستتی ہے۔

پرشن :- ورتمان سمیہ ساری وشو کی آتمائین کوئیسی چاہنا رکتی ہے؟ وشو کلیاٹ کرنی کا سھج سادن کیا ہے؟

اُتر :- ورتمان سمیہ ساری وشو کی سرو آتمائین وشیش یہی چاہنا رکتی ہے ک پتکتی ہوئی بُدی ایکار ہو جائی وا من چنچلتا سین ایکار ہو جائی۔ وشو کلیاٹ کرنی کی لیئی سریشٹ سنکپون کی ایکارٹا کا آپاس چاہیئی۔ اس ایکارٹا دواران ہین سرو آتمائون کی پتکتی ہوئی بُدی کو ایکار کر سکتی ہو۔

پرشن :- ایکارٹا کسی کھا جاتا ہے؟ ایکارٹا کا آپاس کون کر سکتی ہے؟
اُتر :- ایکارٹا اُرتات سدا ایک باپ دوسرا نہ کوئی، اُسی نرنتر ایک رس اُستتی پر اُستت ہونی کا آپاس وہی کر سکتی جو پھلی وئرٹ سنکپون کو شڈ سکپ پر پریورتن کر لی۔ دوسرا۔ مایا کی آنی والی اُنیک پرکار کی وگھنون کو اپنی ایشوریہ لگن کی

آڌار سين سهج سماپت ڪر لي.

پرشن :- وگھنون سين گھبراني ڪا مکيه ڪارڻ ڪيا هئ؟

اُتر :- جب ڪوئي وگھن آتا هئ، تو وگھن آتي هونئي يهه پوئل جاتي هو ڪ باپ دادا نين پھلي سين هين يهه ناليچ دي دي هئ ڪ لڱن ڪي پريڪيا ۾ يهه سڀ آئينگي هين. جب پھلي سين هين معلوم هئ ڪ وگھن آني هين هئ، ڦر گھبراني ڪي ڪيا ضرورت.

پرشن :- ڪوئسي ڪوئشچن وگھنون ڪو مٽاني ڪي بجاءِ لڱن سين هتاني ڪي نمت بن جاتي هئ؟

اُتر :- يدي ڪوئشچن ڪرتي رهتي هو ڪ مايا ڪيون آتي هئ؟ وٽرٽ سنڪلپ ڪيون آتي هئ؟ ٻڌي ڪيون پتڪتي هئ؟ واتاورڻ ڪيون پرياءِ ڊالنا هئ؟ سنڀنڌي سات ڪيون نهين ديني هئ؟ ڀراڻي سنسڪار آب تک ڪيون امرج هونئي هئ؟ تو يهه سڀ ڪوئشچن وگھنون ڪو مٽاني ڪي بجاءِ، باپ ڪي لڱن سين هتاني ڪي نمت بن جاتي هئ.

پرشن :- نروگھن بنني ڪا ساڌن ڪيا هئ؟

اُتر :- وگھنون ڪي ڪارڻ ڪا نهين سوچو ليڪن باپ دادا ڪي يهه مهاواڪيه ياد رکو ڪ جتنا آگي بدينگي اتنا مايا پن پن روپ سين پريڪيا ليني ڪي ليئي آئينگي اوڙ يهه پريڪيا هين آگي بڍاني ڪا ساڌن هئ نه ڪ گرائي ڪا. ڪارڻ سوچني ڪي بجاءِ نوارڻ سوچو، تو نروگھن هو جائينگي. ڪيون آيا؟ نهين، ليڪن يهه تو آنا هين هئ، اس سمرتي ۾ رهو تو سمرتي سوروپ هو جائينگي.

پرشن :- چوئي سي وگھن ۾ ڪوئشچن انئي ڪا ڪارڻ ڪيا هئ؟ واتاورڻ پرياءِ ڪيون ڊالنا هئ؟

اُتر :- ڪوئشچن انئي ڪا ڪارڻ هئ. گياني بنني هو ليڪن گيان سوروپ نهين هو، اس ليئي چوئي سين وگھن ۾ وٽرٽ سنڪلپون ڪي ڪيو لڱ جاتي هئ، اوڙ اسي ڪيو ڪو سماپت ڪرني ۾ ڪافي سميه لڱ جاتا هئ. واتاورڻ پرياءِ ٽيپي ڊالنا هئ جب پوئل جاتي هو ڪ هر اپني پاورفل ورتي دواران وايومنڊل ڪو پريورتن ڪرني والي هئ. اچا.

وردان - سدا سرو پراپتيون ڪي سمرتي دواران مانگني ڪي سنسڪارون سين

مڪت رهنني والي سمپن و پريور پو

ايڪ پريورٽا ٻاهر ڪي هونئي هئ، استول وستوئون سين، استول ساڌنون سين پريور، ليڪن دوسري هونئي هئ من ڪي پريورٽا. جو من سين پريور رهتا هئ اُسڪي پاس استول وستو يا ساڌن نهين پي هو ڦر پي من پريور هوني ڪي ڪارڻ وي ڪيپي اپني ۾ ڪمي محسوس نهين ڪرينگي. وي سدا يهي گيت گاتي رهينگي ڪ سڀ ڪچ پاءِ ليئا، انڀر مانگني ڪي سنسڪار انش ماتر پي نهين هونگي.

سلوگن - پوٽرٽا اُسي اگني هئ جسپر سڀي ٻرائيان جل ڪر پسر هو جاتي هئ.